A°. 1885 N°. 3.

PUBLICATIE-BLAD.

VERORDENING,

houdende bepalingen ter voorkoming van aanvaringen of aandrijvingen op zee.

IN NAAM DES KONINGS!

DE GOUVERNEUR van Curaçao,

In overweging genomen hebbende: dat het noodzakelijk is, maatregelen te nemen ter voorkoming van aanvaringen of aandrijvingen op zee.

Heeft, na verkregen goedkeuring van den Kolonialen Raad, vastgesteld onderstaande verordening.

Art. 1.

Ter voorkoming van aanvaringen of aandrijvingen op zee worden door de in de kolonie Curaçao te huisbehoorende zeeschepen loodsvaartuigen en visschersschuiten de navolgende voorschriften in acht genomen.

Algemeene Bepaling.

Art. 2.

In de hieronder volgende voorschriften wordt ieder stoomschip, dat niet door stoomkracht, maar door de zeilen wordt bewogen, beschouwd als een zeilschip en ieder stoomschip, dat door stoomkracht in beweging is, of het zeil voert of niet, als een schip onder stoom.

Voorschriften omtrent het voeren van lichten.

Art. 3.

De lichten, in de volgende artikelen 4, 5, 6, 7, 8, 9, 11, 12 en 13 aangegeven,- en geene andere,- moeten, hoe ook de weersgesteldheid zijn moge, van zonsondergang tot zonsopgang gevoerd worden.

Art. 4.

Een zeestoomschip, onder stoom, moet voeren:

a. Aan of voor den fokkemast op eene hoogte boven den romp van niet minder dan 6 meters en indien het schip

eene meerdere breedte heeft dan 6 meters, dan op eene hoogte boven den romp van niet minder dan die breedte, een helder wit licht, dat zoodanig is ingericht, dat het een gelijkmatig en onafgebroken licht doet schijnen over een boog van den horizon van 20 kompasstreken en zoodanig is geplaatst, dat het licht werpt over 10 kompasstreken, ter wederzijde van het schip, te weten van recht vooruit tot 2 streken achterlijker dan dwars aan elke zijde. Het licht moet bij donkeren nacht en goed zicht op een afstand van ten minste 1¼ geographische mijl zichtbaar zijn.

b. Aan stuurboordszijde een groen licht, zoodanig ingericht, dat het een gelijkmatig en onafgebroken licht doet schijnen over een boog van den horizon van 10 kompasstreken en zoodanig geplaatst, dat het licht werpt van recht vooruit tot twee streken achterlijker dan dwars aan die zijde. Het licht moet bij donkeren nacht en goed zicht op een afstand van ten minste ½ geographische mijl zichtbaar zijn.

c. Aan bakboordszijde een rood licht, zoodanig ingericht, dat het een gelijkmatig en onafgebroken licht doet schijnen over een boog van den horizon van 10 kompasstreken en zoodanig geplaatst, dat het licht werpt van recht vooruit tot twee streken achterlijker dan dwars aan die zijde. Het licht moet bij donkeren nacht en goed zicht op een afstand van ten minste ½ geographische mijl zichtbaar zijn.

De genoemde groene en roode zijdelichten moeten aan de binnenzijde voorzien zijn van schermen, die tot een afstand van 9 decimeters van het voorvlak van de lantaren naar voren doorloopen en zoo gesteld zijn, dat zij beletten, dat het bakboords- of roode licht van stuurboordszijde en het stuurboords- of groene licht van bakboordszijde gezien wordt.

Art. 5.

Een stoomschip, een ander schip slepende, moet ten einde het van andere stoomschepen te onderscheiden, behalve zijne zijdelichten, twee heldere witte toplichten loodrecht boven elkander voeren, met niet minder dan 9 decimeters tusschenruimte.

Elk dezer toplichten moet in alle deelen overeenkomen met en geplaatst zijn als het toplicht, dat voor andere stoomschepen is voorgeschreven.

Art. 6.

Een schip, hetzij stoom- of zeilschip, bezig zijnde met het leggen of lichten van een telegraafkabel, of waarmede, ten gevolge van eenig ongeval, niet kan gemanoeuvreerd worden, moet des nachts, wanneer het een zeilschip is, ter plaatse waar stoomschepen het witte licht voeren, en zoo het een stoomschip is, in stede van dat licht, drie roode lichten, loodrecht boven elkander voeren in bollantarens, elk niet minder dan 25 centimeters middellijn hebbende, met eene onderlinge tusschenruimte van niet minder dan 9 decimeters; bij dag

moet het schip voor, evenwel niet lager dan de top van den fokkemast, drie zwarte ballen of andere zwarte voorwerpen loodrecht boven elkander voeren, met eene tusschenruimte van niet minder dan 9 decimeters, en ieder een middellijn hebbende van ten minste 6 decimeters.

Voor naderende schepen zijn deze bollantarens of voorwerpen het bewijs, dat het schip, hetwelk ze voert, niet kan manoeuvreeren en daardoor niet kan wijken. Indien de genoemde schepen geen vaart door het water loopen, moeten zij geen zijdelichten voeren, maar wel als zij vaartloopen.

Art. 7.

Een zeilschip, zeilende of gesleept wordende, moet dezelfde lichten voeren, als voor een stoomschip onder stoom in art. 4 is aangegeven, met uitzondering van het witte toplicht, dat het nimmer mag voeren.

Art. 8.

Wanneer, zooals dit bij slecht weder op kleine vaartuigen kan plaats hebben, het groene en het roode licht niet vastgezet kunnen worden, moeten deze lichten, elk aan de zijde van het schip waar het behoort, op dek gereed gehouden en bij het naderen van of tot eenig schip, ter voorkoming van aanvaring, tijdig en op de meest zichtbare plaats vertoond worden, en wel zoodanig, dat het roode licht niet aan stuurboord en het groene licht niet aan bakboord kunne worden gezien.

Om het gebruik dezer draagbare lichten zoo zeker en gemakkelijk mogelijk te maken, moet elke lantaren uitwendig geverfd zijn met de kleur van het licht, dat elk hunner doet schijnen en bovendien voorzien zijn van een doelmatig scherm.

Art. 9.

Een schip, hetzij stoom- of zeilschip, ten anker liggende, moet, ter plaatse waar het het best kan worden gezien, evenwel niet hooger dan 6 meters boven den romp, een wit licht voeren in een bollantaren van eene middellijn van ten minste 20 centimeters. Die lantaren moet zoodanig ingericht zijn, dat het licht rondom gelijkmatig en onafgebroken schijnt en op een afstand van ten minste ¼ geographische mijl zichtbaar is.

Art. 10.

Onoverdekte visschersvaartuigen en loodsbooten, zoomede andere opene vaartuigen zijn, wanneer zij niet door zeilen of door stoomkracht bewogen worden, aan de bepalingen dezer verordening niet onderworpen.

Art. 11.

Een door zeilen of door stoomkracht bewogen wordend loodsvaartuig, op zijn kruisstation varende, moet niet de lichten voeren, die voor andere vaartuigen zijn voorgeschreven.

Het moet enkel aan den top van den mast een wit licht voeren, dat rondom zichtbaar is. Bovendien moet het met korte tusschenpoozen van ten hoogste 15 minuten een of meer schitterende lichten vertoonen.

Een loodsvaartuig, als in de eerste alinea wordt bedoeld, dat niet op zijn kruisstation vaart, moet dezelfde lichten voeren als andere vaartuigen.

Art. 12.

Onoverdekte vaartuigen, zoowel visschersvaartuigen als andere onderzeil zijnde, behoeven niet de zijde lichten te voeren, zoo als voor andere zeeschepen zijn bepaald, maar, indien zij die lichten niet toonen, moeten zij voorzien zijn van een lantaren, waarvan de eene helft groen en de andere helft rood licht uitstraalt.

Ter voorkoming van aanvaring moet die lantaren tijdig worden uitgestoken en zoodanig gehouden, dat het groene licht niet aan bakboordszijde en het roode licht niet aan stuurboordszijde kunnen worden gezien.

Visschersvaartuigen en onoverdekte vaartuigen, ten anker, of voor hunne netten liggende, moeten een helder wit licht vertoonen. Zij mogen bovendien, indien zij het nuttig achten, van tijd tot tijd een schitterend licht toonen.

Art. 13.

Een schip, dat door een ander schip wordt opgeloopen, moet van het achterschip, aan het oploopende schip een wit licht of een schitterend licht vertoonen.

Geluidseinen bij mist, enz.

Art. 14.

Een stoomschip moet voorzien zijn:

van eene stoomfluit of van een ander krachtig, door middel van stoom, geluidgevend werktuig, zoodanig geplaatst, dat het geluid niet door eenig beletsel kan worden onderschept;

van een deugdelijken misthoorn, waarvan het geluid door een blaasbalg of op andere werktuigelijke wijze wordt voortgebracht; en

van eene goed geluidgevende klok.

Een zeilschip moet eveneens van een gelijksoortigen misthoorn en van eene zoodanige klok voorzien zijn.

In geval van mist of nevelachtig weder, of indien het sneeuwt, moeten, zoowel bij dag als gedurende den nacht, de in dit artikel beschrevene seinen gegeven worden, zooals hieronder wordt voorgeschreven:

a. Een stoomschip onder stoom moet met de stoomfluit of ander stoomsein, met tusschenpoozen van niet meer dan twee minuten, een aangehouden toon doen hooren;

b. Een zeilschip, onder zeil, moet met den misthoorn, met tusschenpoozen van niet meer dan twee minuten, *één* stoot geven als het over bakboord ligt, *twee* stooten achter elkander als het over stuurboord ligt en *drie* stooten achter elkander, indien het met ruimen wind zeilt.

c. Een stoom- en een zeilschip, niet onder stoom of zeil, moeten, met tusschenpoozen van ten hoogste twee minuten, de klok luiden.

Vaart der schepen bij mist, enz. moet verminderd worden.

Art. 15.

Elk schip, hetzij zeil- of stoomschip, moet bij mist, bij nevelachtig weder of indien het sneeuwt, slechts eene matige vaart loopen.

Bepalingen omtrent het uitwijken.

Art. 16.

Wanneer twee zeilschepen elkander naderen, zoodat gevaar voor aanvaring bestaat, moet een van beiden wijken, waarbij de volgende regelen moeten in acht genomen worden:

a. een schip, dat met ruimen wind zeilt, moet wijken voor een schip, dat bij den wind zeilt;

b. een schip, dat over stuurboord bij den wind ligt, moet wijken voor een schip, dat over bakboord bij den wind ligt;

c. wanneer beiden met ruimen wind zeilen, doch over verschillende boegen liggen, dan moet het schip, dat over stuurboord ligt, wijken voor het schip, dat over bakboord ligt;

d. wanneer beiden ruim zeilen, over denzelfden boeg liggende, dan moet het loefwaartsche schip wijken voor het lijwaartsche schip;

e. een schip, dat voor den wind zeilt, moet wijken voor het andere schip.

Art. 17.

Indien twee schepen onder stoom, recht of bijna recht tegen elkander insturen, zoodat gevaar voor aanvaring bestaat, moeten beiden naar stuurboord uitwijken, zoodat zij elkander aan bakboordszijde voorbij varen.

Dit artikel is alleen van toepassing in gevallen dat schepen recht of bijna recht tegen elkander insturen, en wel zoo, dat gevaar voor aanvaring bestaat, en is niet van toepassing op twee schepen, die, indien zij hunne koersen vervolgen, van zelve van elkander vrijloopen.

Het is dus alleen van toepassing, wanneer elk der twee schepen, recht of bijna recht tegen het andere instuurt, met andere woorden, wanneer, bij dag, elk der twee schepen de masten van het andere schip met zijne eigene masten in *éène* lijn of nagenoeg in *éène* lijn heeft, of wanneer, des nachts, ieder der twee schepen, de *twee* zijdelichten van het andere ziet.

Het is niet van toepassing, wanneer, bij dag, een schip een ander recht vooruitziet, welks koers den zijnen kruist, noch

wanneer, bij nacht, het roode licht van het eene schip gekeerd is naar het roode licht van het andere, of het groene licht van het eene schip gekeerd is naar het groene licht van het andere, noch wanneer, bij nacht, slechts één der gekleurde lichten recht vooruit gezien wordt, of de beide gekleurde lichten in eene andere richting dan recht vooruit gezien worden.

Art. 18.

Indien de koersen van twee schepen onder stoom elkander zoodanig kruisen, dat er gevaar voor aanvaring bestaat, moet het schip, dat het andere aan stuurboordszijde van zich heeft, voor hetzelve wijken.

Art. 19.

Wanneer twee schepen, het eene onder zeil en het andere onder stoom, zoodanige koersen volgen, dat er gevaar voor aanvaring bestaat, moet het schip onder stoom wijken voor het schip onder zeil.

Art. 20.

Elk schip onder stoom, dat een ander schip nadert, moet, wanneer er gevaar voor aanvaring bestaat, zijne vaart verminderen, of zoo noodig stoppen en de werktuigen achteruit doen slaan.

Art. 21.

Handelende overeenkomstig de vorenstande bepalingen kan een stoomschip, onder stoom, die handeling aan een ander in zicht zijnd schip door de volgende seinen met de stoomfluit kenbaar maken, als:

Een korte stoot beteekent:
Ik wijk naar stuurboord uit;
Twee korte stooten beteekent:
Ik wijk naar bakboord uit;
Drie korte stooten beteekent:
Ik sla volle kracht achteruit.

Het al of niet gebruiken dier seinen wordt vrijgelaten, doch indien zij gebruikt worden, moet overeenkomstig die seinen gehandeld worden.

Art. 22.

Onafhankelijk van hetgeen in eenig voorgaand artikel is voorgeschreven, moet elk schip, hetzij zeil- of stoomschip, dat een ander schip oploopt, voor het laatstgenoemde wijken.

Art. 23.

In nauwe vaarwaters moet elk stoomschip, wanneer het veilig en uitvoerbaar is, aan die zijde van het vaarwater houden, die aan stuurboordszijde van het schip ligt.

Art. 24.

Wanneer overeenkomstig de bovenstaande voorschriften een der beide schepen moet wijken, moet het andere zijnen koers vervolgen.

Art. 25.

Bij het nakomen en uitvoeren dezer voorschriften moet men behoorlijk acht geven, zoowel op de gevaren der navigatie, als op de eigenaardige omstandigheden, die, ter voorkoming van onmiddellijk gevaar, eene afwijking van de bedoelde bepalingen noodzakelijk mochten maken.

Geen schip mag, onder welke omstandigheden ook, de vereischte voorzichtigheid uit het oog verliezen.

Art. 26.

De bovenvermelde bepalingen ontheffen noch het schip noch zijn eigenaar, gezagvoerder of bemanning van de verantwoordelijkheid voor de gevolgen, welke mochten voortvloeien uit eenige nalatigheid in het voeren van lichten, in het doen van signalen, het houden van goeden uitkijk of uit veronachtzaming van die maatregelen van voorzorg, welke volgens het gewone zeemansgebruik of naar aanleiding van bijzondere omstandigheden behooren genomen te worden.

Voorbehoud ten opzichte van reglementen voor havens of binnenwateren.

Art. 27.

De inhoud dezer voorschriften belet niet de handhaving van bijzondere bepalingen, op rechtmatige wijze door plaatselijke autoriteiten gemaakt, met betrekking tot de vaart in havens of binnen-vaarwaters.

Art. 28.

De inhoud dezer voorschriften belet niet de handhaving van bijzondere bepalingen, door de regeering van eenige natie gemaakt, met betrekking tot het voeren van vaste of seinlichten, buiten en behalve de hierbij voorgeschrevene, voor schepen zeilende onder convooi.

Strafbepalingen, opsporing der overtredingen en aanwijzing van den bevoegden rechter.

Art. 29.

Bij overtreding van eenig voorschrift dezer verordening wordt de gezagvoerder of die dezen vervangt, gestraft met geldboete van ten hoogste drie honderd gulden.

Indien de overtreding ten gevolge heeft, dat eenig vaartuig zinkt of strandt, vernield, onbruikbaar gemaakt of beschadigd wordt, en dat levensgevaar voor een ander ontstaat, kan, in de plaats van de geldboete, gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden worden opgelegd.

Indien de overtreding iemands dood ten gevolge heeft, wordt gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren opgelegd.

De minima der in deze verordening bedreigde boeten en gevangenisstraffen zijn voor de eerste vijftig cents, voor de tweede één dag.

Art. 30.

De gezagvoerder is niet strafbaar, indien blijkt dat hij het mogelijke deed, zoowel om de in deze verordening bedoelde voorschriften te doen naleven, als om de gevolgen van de overtreding dier voorschriften te voorkomen.

De ondergeschikte, die de bevelen van den gezagvoerder niet opvolgende, de overtreding veroorzaakt, wordt met de straffen en naar de onderscheidingen van het vorig artikel gestraft.

Art. 31.

Behalve de ambtenaren naar de algemeene verordeningen daartoe bevoegd, zijn met de opsporing der in deze verordening bedoelde overtredingen ook belast de in de kolonie aangestelde loodsen, die hunne processen-verbaal doen toekomen aan den Ambtenaar van het Openbaar Ministerie op het eiland der kolonie, waar zij dienst doen.

Indien deze ambtenaar niet zelf met de vervolging is belast verzendt hij de processen-verbaal daar, waar het behoort.

Art. 32.

Van de in deze verordening bedoelde strafbare feiten wordt kennis genomen door het Hof van Justitie in de kolonie Curaçao.

Gegeven te Willemstad, den 10 December 1884.

N. VAN DEN BRANDHOF.

De Gouvernements Secretaris,
HELLMUND.

Uitgegeven den 27 Maart 1885.

De Gouvernements Secretaris,
HELLMUND.

TOELICHTING.

De navolgende schetsen dienen tot opheldering van het gebruik der lichten, door schepen in zee gevoerd wordende, en om aan te toonen de wijze hoe zij aan een schip, dat die lichten ziet, de plaats en richting van het schip, dat gezien wordt te kennen geven.

1°. Als men het roode en het groene licht ziet:

A ziet een rood en een groen licht vóóruit, dan weet A, dat een schip in zijne koerslijn recht tegen hem inligt.

Ziet A één wit toplicht boven de beide andere lichten, dan weet hij, dat B een stoomschip is, en ziet hij twee witte toplichten boven elkander, boven de beide gekleurde lichten, dan weet hij dat B een stoomschip is, een ander schip of schepen op sleeptouw hebbende.

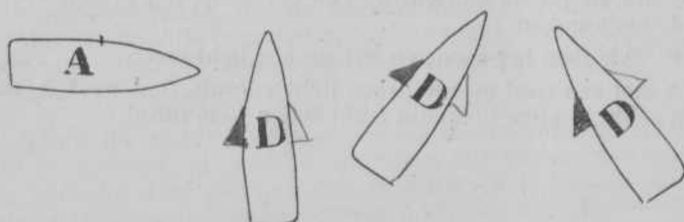
Ziet A drie roode toplichten boven elkander, boven de roode en groene zijdelichten, dan weet hij dat B een vaartloopend stoom- of zeilschip is, waarmede om de eene of andere reden niet kan worden gemanoeuvreerd. Ziet hij deze drie roode toplichten, zonder de roode en groene zijdelichten, dan weet hij dat het een stilliggend stoom- of zeilschip is waarmede niet kan worden gemanoeuvreerd.

2°. Als men wel het roode, maar niet het groene licht ziet:

A ziet een rood licht vóóruit of kraanbalksgewijze vóóruit, dan weet A, òf, dat eenig schip hem op den bakboordsboeg nadert, gelijk B;

òf, dat eenig schip, naar bakboordszijde, voor hem overligt, gelijk D D D.

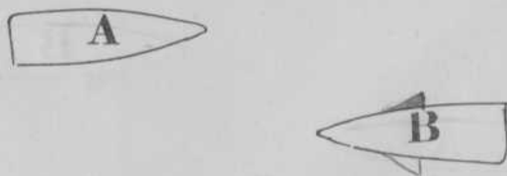
Ziet A tevens een wit toplicht boven het roode licht, dan weet hij, dat het een stoomschip is, hetwelk of tegen hem inligt, gelijk B, of zijne koerslijn in eene richting naar bakboord vóór hem over snijdt, zooals D D D.

Ziet A, in stede van één wit toplicht, twéé witte toplichten boven elkander en boven het roode licht, dan weet hij bovendien, dat het een stoomschip is, een ander schip of schepen op sleeptouw hebbende.

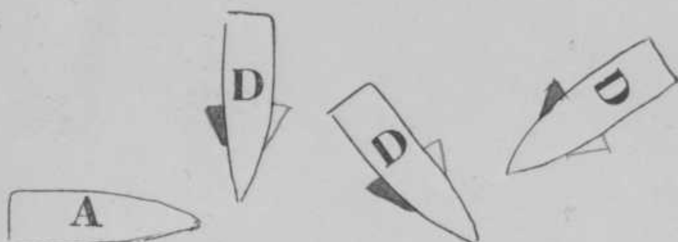
Ziet A drie roode toplichten, boven elkander, boven de roode en groene zijdelichten, dan weet hij dat het een vaartloopend stoom- of zeilschip is, waarmede om de eene of andere reden niet kan worden gemanoeuvreerd. Ziet hij deze drie roode toplichten, zonder de roode en groene zijdelichten, dan weet hij dat het een stilliggend stoom- of zeilschip is waarmede niet kan worden gemanoeuvreerd.

3°. Als men wel het groene, maar niet het roode licht ziet :

A ziet een groen licht vóóruit of kraanbalksgewijze vóóruit dan weet A, òf dat eenig schip hem als B op zijn stuurboordsboeg nadert,

of, dat eenig schip, gelijk D D D, naar stuurboord vóór hem overligt.

Ziet A tevens een wit toplicht boven het groene licht, dan weet hij, dat het een stoomschip is, dat òf, gelijk B, tegen hem inligt, òf, zooals D D D, zijne koerslijn in eene richting, naar stuurboord, vóór hem over, snijdt.

Ziet A, in stede van één wit toplicht, twéé witte toplichten boven elkander en boven het groene licht, dan weet hij bovendien dat het een stoomschip is, een ander schip of schepen op sleeptouw hebbende.

Ziet A drie roode toplichten boven elkander, boven de roode en groene zijdelichten, dan weet hij dat het een vaartloopend stoom- of zeilschip is, waarmede om de eene of andere reden niet kan worden gemanoeuvreerd. Ziet hij deze drie roode toplichten zonder de roode en groene zijdelichten, dan weet hij dat het een stilliggend stoom- of zeilschip is, waarmede niet kan worden gemanoeuvreerd.